

گزارش تصویری؛

آوردگاه پاییزی

روزهای پایانی تابستان که می‌شود، کم‌کم بوی پاییز در کوچه، خیابان، دشت، کوه و بیابان می‌پیچد؛ برگ‌ها بر شاخسار درختان، روی قرمز می‌کنند و با دلی بریده از درخت، در تن باد می‌رقصد و رهایی را با اوج گرفتن در آسمان، سرودی دیگر می‌خوانند و ناگاه، از بلندای رهایی‌شان، بی‌آن‌که بدانند، روی بر زمین می‌نهند تا در زیر پای رهگذران، خرد شوند و نابودی خویشتن را به تماشا بنشینند.

به گزارش خبرنگاران گروه فرهنگ، هنر و رسانه گزارش خبر، روزهای پایانی تابستان که می‌شود، کم‌کم بوی پاییز در کوچه، خیابان، دشت، کوه و بیابان می‌پیچد؛ برگ‌ها بر شاخسار درختان، روی قرمز می‌کنند و با دلی بریده از درخت، در تن باد می‌رقصد و رهایی را با اوج گرفتن در آسمان، سرودی دیگر می‌خوانند و ناگاه، از بلندای رهایی‌شان، بی‌آن‌که بدانند، روی بر زمین می‌نهند تا در زیر پای رهگذران، خرد شوند و نابودی خویشتن را به تماشا بنشینند.

پاییز را فصل رنگ‌ها می‌دانند و رقص‌هایی که در اوج رهایی، بر زمین مرگ، بوسه می‌زنند. پاییز افزون بر آن، فصل به بار نشستن درختانی است که زایش‌گر هستی بوده‌اند و اکنون بار خویش بر زمین می‌نهند؛ تا دست روزگار، این میوه‌های خوش‌گوار را بر گلوی آفریده‌های کردگار هستی، بنوشاند یا بر زمین تشنه‌ی برآمده از گرمای سوزان تابستان، به یاری آن‌چه فرود خواهد آمد، زایشی دیگر بر دل هستی نشانند. انار، این سرخ‌میوه و سیب، این روح‌انگیزمیوه خوش‌گوار و آرام‌بخش وجود خورندگان، گردو و بادام و... این توانمندسازان اندیشه و تن و... از کدامش باید گفت که هر کدام، جهانی دیگرند در هستی و خود به هستی‌بخشی از هست‌ساز جهانیان خواهند بود؛ که او پرورده است تا جهانیان را نایی دیگر باشد به هنگام تیرگی تا برآمدن روشنایی...;